

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 35/2015
26.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Сретена Јоцића, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 3. у вези става 1. КЗ и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Сретена Јоцића, адвоката Д.Ц. и адвоката И.Д., поднетим против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 бр.225/10 од 17.08.2015. године и КПо1 225/10-КвПо1 бр.520/15 од 23.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Сретена Јоцића, поднети против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 бр.225/10 од 17.08.2015. године и КПо1 225/10-КвПо1 бр.520/15 од 23.09.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 бр.225/10 од 17.08.2015. године у ставу првом делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка Сретена Јоцића поднет преко браниоца адвоката З.Т. дана 23.04.2015. године па је Сретену Јоцићу утврђена накнада трошкова кривичног поступка који је имао на име нужних издатака и награде за ангажовање изабраног браниоца адвоката З.Т. у укупном износу од 10.805.400,00 динара, и одређено да се по правноснажности решења утврђени износ има исплатити из буџетских средстава суда, у ставу другом одбијен је захтев Сретена Јоцића за накнаду трошкова кривичног поступка на име издатака и награде за ангажовање браниоца адвоката З.Т. у делу преко досуђеног, па до траженог износа од укупно 14.000.010,62 динара као неоснован, осим у делу трошкова насталих код суда правног лека, о којима ће бити одлучено накнадно пред тим судом, док су у ставу трећем одбијени захтеви Сретена Јоцића за накнаду трошкова кривичног поступка на име издатака и награде за ангажовање изабраних бранилаца адвоката И.Д. од 07.07.2015. године, на тражени износ од 13.321.236,00 динара, адвоката В.Д. од 07.07.2015. године на тражени износ од 1.739.645,00 динара, адвоката Д.Г. од

07.07.2015. године на тражени износ од 2.755.656,00 динара и адвоката Д.Ц. од 10.08.2015. године поднет преко истог браниоца, на тражени износ од 2.068.500,00 динара, као неосновани.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 225/10-КвПо1 бр.520/15 од 23.09.2015. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Сретена Јоцића и његових бранилаца адвоката З.Т., адвоката И.Д. и адвоката Д.Ц. изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 бр.225/10 од 17.08.2015. године.

Против наведених правноснажних решења захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Сретена Јоцића, адвокат Д.Ц., због повреде закона у смислу члана 75. став 1. и 78. став 3. ЗКП, а у образложењу се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и поништи другостепено решење;

-бранилац окривљеног Сретена Јоцића, адвокат И.Д., због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду или да иста преиначи, тако што се усвојити захтев за накнаду трошкова кривичног поступка Сретена Јоцића или да преиначи другостепено решење, тако што ће усвојити жалбе и укинути првостепено решење.

Разматрајући захтеве за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да су захтеви изјављени од овлашћених лица, благовремени и дозвољени.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтевима нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Сретена Јоцића су неосновани.

Бранилац окривљеног Сретена Јоцића адвокат Д.Ц. у свом захтеву наводи, да је побијаним решењима ограничено законско право на одбрану из члана 75. став 1. ЗКП, који прописује да окривљени може изабрати једног или више бранилаца, и из члана 78. став 3. ЗКП, који прописује да један окривљени може имати у поступку највише пет бранилаца. У захтеву се даље наводи да је у конкретном случају у питању веома обиман предмет, па одредба члана 78. став 3. ЗКП у том предмету има пуну оправданост и смисао, а имајући у виду да суд нема право да процењује нужност предузетих радњи у функцији досуђивања трошкова, већ једини критеријум за досуђивање трошкова је тај да ли је нека радња

браниоца била реално предузета у циљу пружања одбране окривљеног или не. Бранилац окривљеног Сретена Јоцића адвокат Д.Ц. је изнео став, да је трошкове кривичног поступка по испостављеном трошковнику требало досудити у свему у складу са важећом адвокатском тарифом.

Бранилац окривљеног Сретена Јоцића адвокат И.Д. у свом захтеву је навела да је побијаним решењима повређен члан 78. став 3. ЗКП, који прописије могућност да окривљени током поступка може имати пет ангажованих браниоца, па је констатација суда да је ова законска одредба факултативног карактера, без значаја за обавезу суда да накнади трошкове окривљеног за нужне издатке и награду адвокатима који су поступали у предмету. Према наводима захтева погрешан је став судова да будући да је одбрана окривљеном обезбеђена кад у поступку учествује један од бранилаца, суд није у обавези да окривљеном накнади трошкове из буџетских средстава суда осталим ангажованим браниоцима, јер је обавеза суда да досуди трошкове, а не да врши процену нужности ангажовања више бранилаца, тако да је ограничавање права на накнаду трошкова на само једног браниоца противно изричитим уставним и законским гаранцијама. Надаље у захтеву се наводи да је неприхватљиво језичко тумачење одредбе члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП која говори у једнини о нужним издацима, а одбијањем да се досуде трошкови кривичног поступка који су постојали од стране више бранилаца одступа се од устаљене праксе судова, а нарочито имајући у виду да је у конкретном случају првостепени суд предузео и додатне радње, како би утврдио вредност трошкова свих бранилаца и обезбедио техничке могућности за њихову исплату, а да би потом донео одлуку којом су ти трошкови одбијени. Надаље у захтеву се наводи да су судови погрешно применили одредбе члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП, када су утврдили да се награда за радње предузете од стране других бранилаца не сматрају нужним издацима браниоца из члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП, јер судови немају могућност да процењују нужност или непходност предузетих радњи бранилаца, нити нужност постојања више бранилаца у једном поступку, при чему је паушална оцена суда да трошкове одбране треба надокнадити само адвокату Т., иако у поступку постоји велики број радњи које су предузете само од стране других ангажованих бранилаца. У захтеву се наводи и да је неоснован став судова да се не прихвате трошкови за радње које су браниоци извршили у предкривичном и истражном поступку, нејасно је због чега је суд одбио да досуди нужне издатке које је имала за ЦД на који су нарезани списи предмета, па су наведена решења донета супротно начелу правичности које захтева да окривљени против кога се неосновано водио поступак на неки начин буде компензован за штету која му је причињена, и да му се та штета надокнади.

Из списка предмета произилази да је пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 бр.225/10 од 02.04.2014. године која је у односу на тада окривљени Сретена Јоцића потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1По1 бр.19/14 од 26.12.2014. године, окривљени Сретен Јоцић на основу члана 423. став 1. тачка 2. ЗКП правноснажно ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злочиначко удруживање из члана 346. став 3. у вези става 1. КЗ и кривично дело тешко убиство из члана 114. тач. 5.и 3. у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ, док је на основу члана 265. став 1. ЗКП одлучено а трошкови кривичног поступка који се односе на ослобађајући део пресуде падају на терет буџетских средстава суда.

По доношењу ове пресуде, Виши суд у Београду, Посебно одељење донео је решење КПо1 бр.225/10 од 17.08.2015. године којим је делимично усвојио захтев за накнаду трошкова кривичног поступка Сретена Јоцића, тако што је утврдио накнаду трошкова кривичног поступка који је имао на име нужних издатака и награде за ангажовање браниоца адвоката З.Т. укупном износу од 10.805.400,00 динара, док је у делу преко досуђеног а до траженог износа, одбио захтев Сретена Јоцића за накнаду трошкова кривичног поступка на име ангажовања овог браниоца, а одбио је захтеве Сретена Јоцића за накнаду трошкова кривичног поступка на име издатака и награде за ангажовање изабраних бранилаца адвоката И.Д., адвоката В.Д., адвоката Д.Г. и адвоката Д.Ц., као неосноване.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП предвиђено је да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1. до 6. тог законика, нужни издаци окривљеног, нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, што ће се изрећи у решењу, односно пресуди, а одредбом члана 78. став 3. ЗКП прописано је да један окривљени може имати истовремено у поступку највише 5 бранилаца, а да се сматра да је одбрана обезбеђена када у поступку учествује један од бранилаца.

По налажењу Врховног касационог суда из цитираних одредби произилази, да је одбрана окривљеног обезбеђена када у поступку учествује један од више бранилаца и да следствено томе трошкови кривичног поступка из члана 265. став 1. ЗКП који падају на терет буџетских средстава суда, обухватају нужне издатке и награду само једног браниоца. Самим тим, у ситуацији када окривљени за своју одбрану изабере више бранилаца, тада трошкове одбране – награду и нужне издатке сваког наредног браниоца треба да сноси сам окривљени, без обзира на исход поступка.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да је Виши суд у Београду правилном применом одредби члана 261. став 1. и став 2. тачка 7. ЗКП и члана 265. став 1. ЗКП одлучио да делимично усвоји захтев Сретена Јоцића за накнаду трошкова кривичног поступка на име нужних издатака и награде за ангажовање изабраног браниоца адвоката З.Т., док је одбио захтеве Сретена Јоцића за накнаду трошкова за ангажовање преостала четири браниоца, адвоката И.Д., адвоката В.Д., адвоката Д.Г. и адвоката Д.Ц., па су супротни наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Сретена Јоцића, адвоката Д.Ц. и адвоката И.Д. неосновани.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић с.р.**

